

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE MEDI AMBIENT I ORDENACIÓ TERRITORIAL DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1093-2011

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 70

**Presidència
de l'Honorable Sra. Lourdes Bosch i Acarreta**

Sessió celebrada dia 17 de setembre del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 4737/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a solució dels problemes d'abastament d'aigua potable del municipi d'Es Migjorn Gran. 986
- 2) **RGE núm. 4738/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a autovia Eivissa-Sant Antoni. 990
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Començarem la sessió d'avui i en primer lloc demanaríem si es produeixen substitucions.

Passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu a les proposicions no de llei RGE núm. 4737/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a solució dels problemes d'abastament d'aigua potable del municipi d'Es Migjorn Gran; i RGE núm. 4738/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a autovia Eivissa-Sant Antoni.

1) Proposició no de llei RGE núm. 4737/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a solució dels problemes d'abastament d'aigua potable del municipi d'Es Migjorn Gran.

Per defensar la proposició no de llei RGE núm. 4737/14, per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Borràs, per un temps de deu minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. La veritat és que aquesta proposició no de llei que ara maldaré de defensar s'explica una mica en els seus mateixos termes com l'he presentada, tot i que evidentment hi ha una qüestió en què evidentment ja no hi podem fer res, que és que demanàvem que es fes alguna actuació abans de la temporada d'estiu, perquè és un tema d'abastament, de salubritat d'aigua en un terme turístic important com és Es Migjorn, i a més la temporada alta ha acabat, ja enfilam, tot i que molt calorosament, enfilam la tardor, i per tant ja haurà de ser per a l'any que ve, però, mira, així com a mínim tindrem una mica de temps per endavant per veure si aconseguim tenir èxit.

El municipi d'Es Migjorn té cinc pous, dels quals tres estan tancats per salinització de..., a conseqüència de la salinització de l'aqüífer, que és un problema important que té Menorca, la salinització del seu aquífer, a part de la contaminació per nitrats important que també té, i només n'hi queden dos en funcionament. Aquests pous tenen problemes importants de turbiditat de l'aigua, i a més també contaminació per bacteris. A més Es Migjorn té el problema que els seus dipòsits moltes vegades a l'estiu no donen l'abast per poder satisfer la demanda d'aigua del municipi, i la suma d'aquestes circumstàncies ha fet dues coses: una, que el municipi veí d'Es Mercadal hagi hagut, diguéssim, de deixar aigua, de cedir aigua a un preu raonable a l'Ajuntament d'Es Migjorn, i també que algun estiu, tot i que aquest últim estiu s'ha pogut evitar, s'hagi hagut de dur aigua des d'altres municipis amb cisternes, amb un cost vint vegades superior al que seria raonable de pagar per al consum humà d'aigua.

Es Mercadal, a més, hi ha col·laborat amb problemes, perquè fins fa uns anys Es Mercadal i Es Migjorn eren un únic municipi, i els pous d'Es Migjorn proveïen d'aigua als d'Es Mercadal, i ara es dona la circumstància que ha de ser Es Mercadal que ha de donar aigua a Es Migjorn. Açò, a part de demostració de bon veïnatge, té problemes tècnics, perquè evidentment és una canonada molt antiga però que a més necessita d'impulsió, perquè estava pensada per un sentit, per proveir d'Es Migjorn a Es Mercadal i no al revés, i ara presenta

greus problemes d'impulsió i fan falta bombejos i fan falta coses que evidentment no s'estan produint.

L'ajuntament ha demanat ajuda al Govern de les Illes Balears, a la Direcció General de Recursos Hídrics, d'una manera reiterada, i com a mínim, que jo tingui constància documental, ho va fer una primera vegada dia 12 d'agost de 2011 en què demanava una actuació immediata per evitar la turbiditat dels pous -simplement es tracta de posar uns filtres que tenen un cost estimat, segons els tècnics, d'uns 10.000 euros-, i després resoldre aquests problemes de pèrdues de quantitats, de falta d'impulsió, de falta de pressió d'aquesta canonada entre Es Mercadal i Es Migjorn, que és una obra més complexa, per a la qual evidentment demanaven també suport, però entenem que no amb tanta urgència com el problema de turbiditat, que fa que l'aigua sigui difícilment salubre.

Una segona petició va ser el 5 de gener de 2012 aprofitant les al·legacions al Pla hidrològic, en què es demanava, entre altres qüestions, la solució a aquests problemes que he exposat. Un tercer intent va ser dia 14 de març de 2012, una altra cop aportant un nou informe a la Direcció General de Recursos Hídrics; dia 4 de setembre es reiterava una altra vegada aquesta petició; dia 11 d'octubre de 2012 es trametia un nou informe complet i petició una altra vegada de suport, aprofitant que el Consorci d'Aigües havia estat creat i per tant hi havia un altre organisme que gestionava aquestes qüestions. Precisament l'estiu d'aquest 2012 s'havien hagut de menester camions cisterna per dur aigua d'altres pous a Es Migjorn per falta de capacitat. El mateix informe aquest d'11 d'octubre de 2012 es va trametre a la Direcció General de Recursos Hídrics, i a partir d'aquí hi va haver unes esperances que açò es podria resoldre i hi va haver un parèntesi de peticions perquè ja, com dic, hi havia una certa esperança, que es va demostrar vana.

Fins que dia 2 del 10 de 2013 es va reiterar una altra vegada la petició, aquesta vegada a ABAQUA, al Consorci d'Aigües, al seu vicepresident, el senyor... que a la vegada és el director general de Recursos Hídrics, i també al president del consorci, que és el Sr. Company, conseller també d'aquesta qüestió. I a la fi, a la fi, aquesta darrera vegada va tenir resposta, resposta que em permetré, pràcticament per acabar la intervenció, llegir-los perquè crec que és interessant per dues qüestions.

Diu el Sr. Salvador Padrosa Payeras, vicepresident del consorci: "Respecte de la seva carta de sol·licitud, que tingué entrada a la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori dia 8 d'octubre de 2013, RGE núm. 34816, sol·licitant ajut al Consorci d'Aigües de les Illes Balears per a la instal·lació de filtres per a l'abastament d'aigua potable al municipi d'Es Migjorn Gran, cal informar-vos que aquest consorci fou creat mitjançant acord del Consell de Govern de les Illes Balears de dia 15 de juny de 2012, BOIB 18-06-2012, i està actualment integrat per l'Administració de la comunitat autònoma, l'Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental i 23 municipis de les Illes Balears, i que es troba dins l'objecte i la

finalitat institucional del nou Consorci d'Aigües de les Illes Balears l'execució d'instal·lacions per al subministrament d'aigua potable als nuclis urbans, incloent l'execució d'obres i instal·lacions necessàries per al compliment d'aquests fins"; és a dir, reconeix que està dins les seves funcions, però a més diu: "No obstant això, dins els pressupostos assignats a l'entitat per al 2014 no està prevista la realització d'obres", és a dir que no pensen fer obres el 2014. "Per l'exposat lamentem no poder atendre la petició dins l'any 2014, encara que podrà ser considerada en futurs exercicis", segona demostració que assumeix que té responsabilitat a fer aquesta qüestió. És a dir que tenim un punt interessant: reconeixement del consorci que és competent per resoldre aquests problemes que li planteja Es Migjorn.

I segon apunt interessant és la datació d'aquest escrit, a Palma dia 2 de juny de 2014, és a dir, que el govern dels millors contesta a un alcalde que li fa una petició dia 8 d'octubre del 2013, li contesta dia 2 de juny de 2014; eficiència i diligència. Li diu que no, li diu que en un futur igual pot ser, potser, qui sap..., més d'un any després de la petició.

Com que estam en aquests moments redactant pressupostos -esper- aquest govern, esper que sigui més ràpid a redactar pressupostos que no a contestar a l'alcalde d'Es Migjorn, tindrem oportunitat, ja que avui m'imagín que em tornarà a dir que no, com és habitual, a aquesta petició, de presentar una esmena als pressupostos per incloure la partida per poder resoldre aquest petit problema; es tracta de 10.000 euros, no tenen..., no sabem si l'any que ve podran (...) aquests 10.000 euros, tot i reconèixer que són responsables d'aquest problema, i si diuen que sí la veritat és que retiraré el que he dit, estaré encantat de poder-los felicitar en el moment que la gent d'Es Migjorn pugui beure aigua del seu propi municipi, i evidentment el que demanava la petició abans de la temporada d'estiu d'enguany, que es doni per entès la de 2015, que ja ens conformarem.

Moltes gràcies i res més.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Abril, per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bona tarda a totes i a tots. Em sobrarà la meitat del temps.

Evidentment el debat sobre l'aigua no és nou, i de fet crec que era fa pocs mesos que debatíem en aquesta mateixa comissió una altra proposició no de llei, crec que en aquest cas era sobre depuració, també en Es Migjorn Gran, i crec que també era del Sr. Borràs. Avui ens toca parlar de subministrament, però pareix que quan ens tocar parlar d'aigua i de Menorca això implica o és igual a problemes, i especialment si parlem d'Es Migjorn Gran.

Des del nostre grup estam d'acord amb el sentit d'aquesta proposició no de llei, sobretot perquè no demana fer cap megaprojecte, ni planteja fer cap carta als reis per fer cap gran infraestructura, sinó fins i tot parla i reconeix l'aprofitament d'una infraestructura ja existent com són aquestes canonades d'Es Mercadal, que també està aportant els seus propis recursos hídrics per solucionar el problema del poble veí, sinó que demana una cosa molt concreta, que són aquests filtres perquè usuaris, residents i no residents d'Es Migjorn Gran, puguin gaudir d'una aigua potable amb uns mínims de qualitat i de condicions.

El que sí ens crida l'atenció, i és una cosa que no introdueix la proposició no de llei, és que duguem això aquí de manera com a parcial, quan nosaltres pensam que està directament connectada amb una altra qüestió, que és la dessaladora de Ciutadella, aqueixa dessaladora que havia de donar aigua a tot Menorca en abundància i tal. El lema publicitari no és meu, és del Sr. Antoni Camps, del Grup Popular, que ha escrit moltíssims d'articles sobre aquesta qüestió, que fa més de quatre anys que està acabada, sense recepcionar perquè a més no s'han fet les connexions com tocava, i que era un altre d'aquests regals del Sr. Matas, que això sí que era una infraestructura, un megaprojecte que a sobre no se li ha pogut treure aquest rendiment de donar aigua a tot Menorca, i que consti que la posició del meu grup o d'allà on venc jo políticament estàvem en contra de fer la dessaladora, però ara mateix aqueixa infraestructura, que de moment ens ha costat 55,2 milions d'euros i que haurem de continuar pagant fins a l'any 2038, que anem a saber què haurà costat, ara mateix, tenint en compte que els pous de Menorca estan al voltant del 35% amb un problema de salinització i entre el 35 i el 55% amb un problema de nitrats, perquè això s'arregli fa falta compensar-ho d'alguna manera, i encara que sigui transitòriament aqueixa dessaladora s'hauria de poder posar en marxa perquè els aquífers i particularment els pous es poguessin recuperar. I això ja és una cosa que fins i tot els ecologistes avui en dia, que en el seu moment no volien la dessaladora, troben que..., home, ja estaria bé que ja que la tenim allà, a part de continuar gastant doblers... Perquè si avui parlem d'Es Migjorn Gran un altre dia podem parlar d'Alaior, que també té els problemes d'abastament d'aigua potable, etc. Per tant...

Llavors hi ha una altra qüestió que no planteja la proposició, i vagi per endavant que tanmateix té el nostre suport, i el que feim són aportacions que esperam que siguin constructives, i és el tema dels recursos; aquests recursos que es demanen, pocs, a part dels que ja s'han gastat però que pensam que se n'haurien d'aportar més per donar una solució global al problema de l'aigua a Menorca, majoritàriament els hauria d'aportar Madrid, en el cas de la dessaladora perquè va ser un regal no demanat d'un ministeri, d'un senyor que per qüestions electorals ens va regalar una dessaladora, vaja regal!; bé, idò ara la connexió l'hauria de fer el ministeri. I m'he referit abans a l'altra proposició, que no era sobre subministrament d'aigua sinó sobre tractament d'aigües residuals, i, bé, on són els milions de les depuradores que ens havien promès que arribarien de Madrid enguany via pressuposts generals de l'Estat? No han arribat encara i som al mes de setembre. I també té tot això a veure una

cosa amb l'altra. Per això trobam que també hauria estat bé a un dels punts instar no només el govern d'aquí sinó el Govern de l'Estat a fer-se càrrec d'una part, diguem, de la responsabilitat.

I ja està. És cert que aquesta proposició és del mes d'abril, i en el primer punt hi ha una referència a abans de la temporada turística d'enguany, que nosaltres ho voldríem entendre com una referència al temps, però no ens acaba d'agradar perquè pensam que els habitants d'Es Migjorn Gran, encara que no hi hagi turistes també han de tenir dret a tenir una aigua de qualitat. Podem entendre la referència temporal però no perquè venguin turistes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Sugrañes, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Per favor, podria demanar al Sr. Diputat, al Sr. Borràs, si em podria donar el text que ha llegit? És que no l'he entès, em sap molt de greu però no he entès el que llegia.

No, no, això no, l'escrit del consorci. És que quan parlava es girava, i en lloc de parlar al micròfon es girava cap al costat.

Moltes gràcies. Bé, gràcies, Sra. Presidenta. En aquesta PNL la seva exposició de motius es refereix, com molt bé ha dit, es refereix a Es Migjorn, que pateix uns problemes d'aigua, conseqüència que dels cinc dels pous existents dos presenten problemes i no són aptes per al consum. Efectivament això es remunta a l'any 2009, i l'any 2009 el batle d'Es Migjorn, governat llavors pel Partit Popular, va demanar ajuda també al govern en aquell moment, pacte de progrés, i jo no vull creure que el diputat, quan va redactar la PNL, no es va (...) de quines competències té cada administració, i per això em resulta més trist constatar una manera de fer política que no sé com qualificar, la podríem dir de política populista, únicament per aconseguir un titular.

Sr. Borràs, el pacte de progrés, que l'únic que té de progrés va ser, efectivament, el seu nom, la contestació que el pacte de progrés va donar en aquell moment al batle en el 2009 va ser que es tractava també d'una competència municipal. Clar que em poden dir que competència municipal pot ser..., bé, independentment d'això és voluntat política o es pot fer igualment encara que no sigui competència, però, bé, sabem..., no tenc per què pensar que si en aquell moment el pacte de progrés va manifestar que era competència municipal i no va poder ajudar en aquest tema és el mateix que en aquest moment se li ha contestat per part d'aquest govern. Per tant abans i ara la competència continua essent municipal.

Clar, no em digui en aquest cas que Es Migjorn és un poble dels més petits i que no pot escometre aquestes obres, perquè efectivament és petit, però dificultats en tenim tots. Aquestes obres, segons els pressupostos que hi ha i que han aportat els perits i els tècnics de l'ajuntament, eren aproximadament uns 10.000 euros, perquè consistien a posar la instal·lació d'uns

filtres als pous, i amb això se solucionava el problema, i amb l'únic que coincideixo amb vostè és efectivament que estem davant un problema greu, però el més greu, el més greu crec que és constatar que en aquest cas el batle d'Es Migjorn, que aquí a l'exposició de motius diu que el conseller no va donar resposta, el conseller sí que va donar resposta, perquè sí que és ver que quan va anar a Es Migjorn va dir que es comprometia a mirar-ho, però immediatament li va comentar i li va contestar dient que no podia assumir-ho perquè era competència municipal.

Bé, idò en aquest cas el que jo li vull fer una reflexió és que en un tema com és aquest, com pot ser que per l'ajuntament s'hagi prioritzat, en lloc d'aquesta obra, que són aquests 10.000 euros per posar aquests filtres perquè els seus ciutadans tinguin aigua de qualitat, una aigua apta per al consum, en lloc d'invertir en aquesta millora, que es tracta d'un assumpte de salut pública, en lloc d'això es destinen més de 15.000 euros a la recuperació del túnel de la guerra civil del Pla de l'Església? Això crec que és tot un exemple de prioritats. Crec que era millor preocupar-se o és més prioritari preocupar-se de la salut dels ciutadans que no de rehabilitar un túnel de la guerra civil, que a més a més són uns doblers que es van detreure d'una partida d'asfalt dels carrers que, per cert, també els tenen molt malament.

Crec que hauríem de ser una mica més seriosos, tan vostè ara a l'oposició com el seu company que governa a l'alcaldia. Crec que és un exemple fantàstic de com no s'ha de governar. Ve a demanar que el Govern col·labori amb aquesta peculiar i desafortunada manera de governar, així ens va anar amb el pacte, i durant tota aquesta legislatura estam pagant tots els seus despropòsits.

Sí que és cert que del consorci es pot obtenir un 50% del que pugui aquesta col·locació de filtres, però també és cert que el consorci tota aquesta legislatura el que fa és pagar tots els préstecs que es van trobar, i no s'ha pogut fer res més que pagar tot el que es van trobar. En aquesta carta ja li diu que si bé aquest 2014 no es pot fer, sí que en el pressupost següent es pot tenir en compte. Evidentment consideram que l'exposició de motius...

Bé, i quant al que es va aprovar a l'altra PNL, es va parlar de coses diferents, que era l'estació de bombeig, que no té res a veure amb la PNL que es porta avui aquí.

Però més que res m'agradaria transmetre-li que sí, que és un problema greu, però siguem més rigorosos. Clar, si és un problema greu s'ha de prioritzar, el primer és la salut dels seus ciutadans, i per tant era molt més normal agafar i destinar aquests doblers, com a competència municipal, per instal·lar aquests filtres, que ja hagués arreglat el municipi d'Es Migjorn el tema de l'aigua, i no dedicar-los a construir o a rehabilitar uns túnels de la guerra civil. Simplement això. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vol fer ús de la paraula per contradiccions el grup proponent?

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Per contradiccions i alguna cosa més que contradiccions, Sra. Presidenta, si no li importa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té cinc minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Evidentment avui matí ja hem tingut una exhibició del que considera concòrdia el Partit Popular, ara n'acabam de tenir una altra exhibició, mesclant la guerra civil, els túnels, amb un problema d'aigua.

Dia 8 de febrer de 2013 el *Diari Menorca* donava notícia d'una reunió a l'Ajuntament d'Es Migjorn en què el Sr. Company, segons la notícia del *Diari Menorca*, s'havia compromès a, de manera immediata, resoldre, a part del problema de l'estació de bombeig, de resoldre el problema aquest dels filtres per evitar la turbiditat, i a més llarg termini el problema de les canonades. A més, si no es creu el Sr. Alcalde d'Es Migjorn, era present també el portaveu de l'oposició, el Sr. Verdú, en aquesta reunió, i veurà com li diu, si vostè li ho demana, que efectivament el Sr. Company, es va comprometre, i per açò, possiblement per açò -aço ho hauria de contestar l'alcalde d'Es Migjorn, que no és present, evidentment-possiblement per açò no va ser aquesta la primera prioritats sinó que varen ser d'altres, de crear un element, diguéssim, de recuperació de la memòria i de la dignitat del poble d'Es Migjorn, que va ser perseguit amb acarnissament durant el franquisme i després del franquisme, i en puc donar fer per familiar directe de represaliats empresonats i condemnats a mort en Es Migjorn.

Prioritats. Evidentment en els pressupostos de 2014 d'ABAQUA podem veure que hi ha 13.932.359 euros per comprar aigua, per comprar aigua el Govern, de diferents pantans, de diferents dessaladores, perquè el preu d'aigua final a determinats usuaris, a determinades zones estigui una mica més d'acord amb el que paguen els ciutadans a altres indrets.

També ho ha dit el Sr. Abril. Jo no ho volia treure perquè pensava que podríem tenir una PNL tranquil·la, tot i que pensava que votarien que no, almanco amb una certa tranquil·litat, tenim el problema de la dessaladora, un regal enverinat que està costant al Govern una fortuna mensual, perquè evidentment la dessaladora es va pagar per un sistema, entre cometes, de peatge a l'ombra, després tindrem més temps de parlar de peatge a l'ombra en aquest parlament, es va pagar per un sistema pràcticament de peatge a l'ombra, i cada mes no ha entrat en funcionament i s'estan pagant les amortitzacions a l'empresa constructora i concessionària de la gestió, i tot perquè al Sr. Matas, que regalava depuradores com regala graneretes d'excusat de luxe -que ell d'aço entenia molt, de graneretes i de depuradores i dessaladores-, se li va oblidar que una dessaladora, si no la connectaves enlloc, no servia per a res, i no

té connexió enlloc i per tant no pot funcionar, i evidentment estic també d'acord amb el Sr. Abril, i estaré d'acord a donar suport quan ell vulgui a propostes en aquest sentit, és el Govern de Madrid que ha de pagar les malifetes mediambientals del Sr. Matas, i una dessaladora que no era una solució que defensàvem com la més oportuna en aquell moment, sé cert que ara, ja que està feta aquesta inversió de més de 50 milions d'euros, més les amortitzacions que van creixent, en aquest moment pot ser una solució per resoldre el problema de salinització de l'aquífer d'Es Migjorn. Precisament du el nom d'Es Migjorn, és curiós que l'aquífer més important de Menorca es digui aquífer d'Es Migjorn, i el poble d'Es Migjorn sigui el que tenguí problemes d'aigua.

En tot cas la salut dels ciutadans i dels visitants d'Es Migjorn no ha patit, perquè l'ajuntament ha posat solució, ha apedaçat la canonada, que era un colador de canonada, que uneix Es Mercadal i Es Migjorn, l'ha apedaçada per poder donar aigua; no ha posat en risc la salut, per més que la Sra. Sugrañes hagi aprofitat les prioritats d'un altre alcalde que no és present -la Sra. Sugrañes, perdó per l'accent del seu llinatge, que l'he trabucat-, per més que l'hagi criticat; a mi no m'agrada criticar les persones que són absents i no tenen res a veure amb la qüestió. En tot cas el Sr. Moll es defensarà de les crítiques que li fan a la seva gestió i a les seves prioritats, no seré jo que les defensaré, tot i que evidentment crec que és una bona iniciativa recuperar el túnel de la guerra civil, crec que és una bona iniciativa, fins i tot -una cosa que agrada molt al Partit Popular- perquè s'ha convertit en un element més de desestacionalització turística i un atractiu turístic més del poble, tot i que la finalitat, evidentment, primera i que comparteix, és recuperar la memòria de la guerra civil, una memòria que crec que hi ha massa gent interessada massa vegades a oblidar, i sempre qui l'obliden pensen que tenen raó una part i no l'altra, i sempre els que pensen que té raó una part i no l'altra i volen oblidar sempre són els que pensen que els que tenien raó eren els vencedors i no els vençuts.

Em sap molt de greu que no donin suport a aquesta iniciativa, que era modesta i fins i tot pensava que podria arribar a un cert consens en aquesta casa, i tornarem a insistir...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Borràs, hauria d'anar acabant.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Vaig acabant, Sra. Presidenta. ...i tornarem a insistir en açò, i en les depuradores, i en la dessaladora i algunes coses més; en els pròxims pressupostos continuarem insistint sense èxit, continuarem predicant en el desert però fins que arribi a rajar aigua salubre i bona per als ciutadans de Menorca i la resta d'illes.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Votació de la Proposició no de llei RGE núm. 4737/14.

Vots a favor? 5.

Vots en contra? 9.

En conseqüència queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 4737/14, relativa a solució als problemes d'abastament d'aigua potable del municipi d'Es Migjorn Gran.

2) Proposició no de llei RGE núm. 4738/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a autovia Eivissa-Sant Antoni.

A continuació passam al debat de la segona i darrera proposició no de llei, RGE núm. 4738/14, presenta pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a autovia Eivissa-Sant Antoni. Per part del grup parlamentari proponent té la paraula el Sr. Carbonero, per un temps de deu minuts.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. El 21 de gener de 1998 es va signar entre el Govern de la comunitat autònoma i el Ministeri de Foment el primer conveni de carreteres; en aquest conveni no figurava cap tipus d'obra de desdoblament en el tram Eivissa-Sant Antoni. El 12 de març de 2004 es va signar el segon conveni de carreteres, que si bé no deroga l'anterior, el del 88, hi afegeix una sèrie d'obres que no estaven previstes; entre elles a l'annex 1 es diu que empara aquest conveni el desdoblament d'Eivissa-Sant Antoni, i fixa una quantitat de 4,71 milions d'euros, 4,71; a l'annex 2 diu que es licitarà el 2010. El 7 de març de 2005, com és ben sabut i conegut, es va resoldre, de manera unilateral per part de la ministra de Foment, es va resoldre aquest conveni.

La pretensió de la comunitat autònoma, reflectida a diferents recursos, és que l'Estat pagués allò que figurava al conveni, per tant estam parlant de la xifra que els he dit abans, 4,71 milions d'euros, pel desdoblament d'Eivissa-Sant Antoni, a adjudicar les obres, a licitar, el 2010. Això és el que deia el conveni i això és el que ha defensat sempre la comunitat autònoma, d'un color i d'un altre, en relació amb aquests convenis i amb aquestes carreteres.

Hem vist 2010 i, recordin, 4,71 milions d'euros. Març, abril de 2005, cinc anys abans, es va promoure el corresponent procediment de peatge en ombra per licitar les obres de desdoblament d'aquesta carretera, i el mes d'agost de 2005 va ser adjudicat el contracte a la unió temporal d'empreses FCC i Enrique Ortiz, Enrique Ortiz conegut també per tota la sala segurament per altres qüestions. Les diferències entre aquest contracte i el conveni del 2004, que com hem dit tots vàrem pitjar perquè Madrid complís la seva part, són que el pressupost va passar de 4,71 milions d'euros a 93,21 milions d'euros, i que les obres es varen adjudicar cinc anys abans del que estava previst en aquest conveni. Aquesta quantitat no s'atura aquí; van passant per bots, 4,71 a 93,21, i aquesta quantitat significa, ajornada a 25 anys amb el procediment de peatge en ombra, 281 milions d'euros. És a dir, que allò que havia de pagar l'Estat, desdoblament de carretera Eivissa-Sant Antoni, ho estam pagant

entre tots i 4,71 s'han convertit en 281 milions d'euros, ni més ni manco.

El 9 de desembre del 2005 hi va haver una resolució de la consellera aleshores d'Obres Públiques per la qual fixava aquesta quantitat de despesa, 281 milions d'euros, i en aquesta resolució repetia que aquestes xifres del contracte eren orientatives; insisteix d'una manera repetida, com he dit, que les xifres de l'estudi de viabilitat econòmic financer són merament orientatives, i per tant doncs per això en aquell moment, en 2005, hi va haver diferents canvis, sempre pujant, de la xifra final a pagar en 25 anys.

Hem de pensar que el mecanisme aquest de peatge en ombra és un mecanisme que es basa en una manera de finançar les autovies, i és que hi ha d'haver un mesurament, un aforament de vehicles que passen per pagar per part de l'administració a l'adjudicatari, al concessionari, per pagar un tant per quilòmetre i per vehicle que passa. En conseqüència, si passen molts de vehicles doncs es paga més i, si en passen menys, es paga menys. Es va partir d'un estudi de viabilitat econòmica financera que donava com a resultat que era viable per a una empresa fer les obres i rescabalar aquest cost durant 25 anys pel trànsit que preveia l'estudi de viabilitat.

En el plec de clàusules administratives i tècniques que va regir aquesta adjudicació es deia que en aquest tram d'obra, Eivissa-Sant Antoni, repetesc, s'havien de posar 7 estacions d'aforament, i el càlcul es feia per la mitjana, el càlcul anual, per la mitjana de les 7 estacions. L'empresa adjudicatària en va posar 1, i la va posar just al punt en què s'incorpora des de la via de ronda d'Eivissa, és a dir, on surt l'autovia, l'autopista d'Eivissa a Sant Antoni. És el punt on més trànsit hi ha amb molta diferència. Hi ha hagut una negativa repetida per part de l'empresa adjudicatària, els concessionaris, a complir amb els plecs de condicions i instal·lar el nombre d'estacions d'aforament que són indispensables per poder conèixer la mitjana de cotxes que passen al llarg de tota l'autovia, no només al seu començament, i per tant l'objectiu de la proposició no de llei, que ja també és un objectiu repetit en aquesta comissió i en aquest parlament, és que el Govern aconseguixi finalment o bé adjudicar el contracte que nosaltres vàrem deixar signat en relació amb aquestes estacions d'aforament i es posin les estacions a càrrec de l'empresa adjudicatària, o bé que l'empresa adjudicatària al final, en lloc de deixar sense efecte, com va fer amb nosaltres, el requeriment que li férem, doncs es pugui arribar a un acord amb ella i es posin.

Per tant creim que aquest no és un tema conflictiu, no ho ha de ser des d'un punt de vista polític. És més, si defensam tots els interessos de la comunitat autònoma sabem que si només es computa a un punt de l'autopista i és precisament l'enllaç amb Eivissa, en el punt del seu començament, hi ha una diferència, un sobrecost, ens està costant al final de la concessió més del 20 milions d'euros, i per tant, defensant els interessos de la comunitat i defensant els plecs de condicions que es varen aprovar en el seu dia, doncs que es posin els punts d'aforament

que pertoquin, i si resulta que la portaveu del Grup Popular em diu que ja estan posats i que estan en funcionament, i que han resultat de la seva posada unes xifres diferents de les que nosaltres tenim, doncs jo amb molt de gust retiraré la PNL perquè s'haurà complit l'objectiu que tenia, que és que es posin el més aviat possible.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Abril, per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Jo intuec que aquesta proposició la va presentar el Grup Socialista una mica per aquell intent del Grup Popular d'atribuir-li, a ell o al pacte o a les esquerres i tal, el sobrecost de les autopistes d'Eivissa, la qual cosa -acabam de parlar de dessaladores, ara parlem de les autopistes d'Eivissa- ens convida un poc a canviar el nom d'aquesta comissió per..., en lloc de Comissió Balear de Medi Ambient com "apocalipsi zombi". Ve el zombi del Sr. Matas, es menja el cervell dels seus excompanys, els fa oblidar tot això, l'origen de tots els mals, i només això explicaria que s'intentassin cercar responsabilitats en els que no varen prendre aquelles decisions. A qui s'hauria de demanar comptes és al Sr. Matas, que avui en dia és a la presó, o a la Sra. Cabrer, que va ser l'executora d'aquesta qüestió, però que a sobre se li vulgui atribuir, com es va intentar, al Sr. Carbonero o al pacte o a qui sigui aquest sobrecost ja és massa, sobretot quan parlem a més d'una infraestructura, i ho dic perquè segurament els següents arguments del següent grup parlamentari que intervindrà m'imagín que es referiran a qüestions de procediment. Les qüestions de procediment no varen importar gaire quan en el Pla de carreteres el que hi havia previst abans de prendre aquella decisió de fer les autopistes eren simplement uns accessos a l'aeroport d'Eivissa que havien de costar 8 milions d'euros, i al final hem tengut una infraestructura que ens n'ha costat de moment 150 més interessos, més el peatge a l'ombra, igual que de les dessaladores pagarem fins al 2038, cosa que jo pens que és impagable, però d'això ja en tornarem a parlar un altre dia i n'hem parlat qualche vegada a la Comissió d'Hisenda.

El mal ja està fet, però ara crec que es tracta d'estalviar i de mirar pels ciutadans i les ciutadanes, que és un poc el que plantejava el Sr. Carbonero. Crec que la proposició no de llei no planteja rescatar autopistes amb doblers públics, cosa que no fan els governs ni de Veneçuela ni de Cuba, ho fa el Govern del PP fa pocs dies, 2.300 milions d'euros per rescatar les autopistes de peatge a Madrid, les autopistes radials, mentre es fan retallades socials, i per a això sí que n'hi ha. Ho dic per aprofitar aquests minuts de glòria que li toquen, a un, en aquestes intervencions i que serveixi per a la reflexió col·lectiva. En canvi doblers no n'hi ha per rescatar la gent ni per rescatar l'aigua..., ni per rescatar tantes altres coses.

Jo crec que aquí sí que estaria bé que tots i totes ens banyàssim; el mal ja està fet, no ens repartim culpes i responsabilitats, però sí que ara, si es pot fer qualche cosa per instar, fins i tot suavitzar la proposició que ens presenta avui el Sr. Carbonero, perquè estudiïn el tema de trobar una manera que d'alguna manera els ciutadans no sortim més perjudicats del que ja hem sortit i es pugui rebaixar almanco aquesta qüestió, que jo entenc que és una qüestió tècnica, factible i pràcticament de responsabilitat, sobretot si fins al 2038 hem de continuar pagant sobre unes xifres que no són reals.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Marí, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Carbonero, se'm fa molt difícil contestar-li aquesta PNL..., millor dit, se'm fa molt fàcil contestar-li com a diputat, però se'm fa molt difícil oblidar que vostè era conseller durant quatre anys de carreteres. Aleshores em permetrà que, si bé no m'agrada, mescli el que va passar aquests quatre anys, perquè és que se'm fa molt difícil entendre que avui ens... Primer de tot, no és veritat, no és cert el que diu la PNL que el plec de condicions diu que n'hi haurà tretze; no és cert, però el pitjor és que vostè ho sap, perquè vostè va demanar tres informes diferents essent conseller, que uns tècnics li deien que seria bo que n'hi hagués tres, uns altres li deien que n'hi havia d'haver nou i uns altres li deien que n'hi havia d'haver dotze; si això hagués estat un tema claríssim en el plec de condicions no hagués fet falta demanar informes a tres tècnics distints o tres experts distints dient quin seria el nombre òptim de mesuraments que s'haurien de fer en aquesta carretera, vull pensar, perquè demanar una cosa que és tan clara i llampant no crec que ningú ho faci, i vostè tampoc, n'estic convençuda, a més, vostè és un tècnic i un professional.

Per tant, primera cosa que s'ha d'aclarir, no és cert que el plec de condicions parli de tretze.

Segona qüestió, que aquesta sí que crec que és el bessó del tema. Primer, el contracte que es va signar, en va signar un, bé o malament en va signar un, l'oferta en posava un i se'n va signar un. El que realment crec que té a dia d'avui un efecte negatiu per als interessos d'aquesta comunitat autònoma no és que tenguem només un mesurador, és que la millor garantia que teníem que, malgrat pujàs el nombre de vehicles que circulen per aquesta carretera, mesurats a Vila o mesurats a Sant Antoni o mesurats a Sant Rafel, que era la clàusula 55.5 del plec de condicions, la qual establia, en qualsevol cas, un límit màxim, independentment de quina fos la realitat, per un criteri interpretatiu firmat amb una resolució que va fer vostè el dia 1 de juny de l'any 2011, varen entendre, en contra del criteri de la policia, que aquest límit màxim era contrari als interessos de la concessionària i que, per tant, aquest límit màxim l'havíem de llevar.

Clar, és que ja podem posar els mesuradors que vulguem, que la millor garantia era no dependre..., perquè imaginin que va per sobre d'aquest límit que era al plec de condicions, que hi havia les previsions de viabilitat econòmica, és que vostè ens demana coses que van en perjudici, i sobretot, i repassada l'hemeroteca, mai no ens ha explicat perquè va signar aquesta resolució, en funcions, per cert, que ha suposat ja al dia d'avui, reconeixent voluntàriament la comunitat autònoma un enriquiment injust, jo estic acostumada a les administracions que he estat que un reconeix quan el condemnen a una sentència, però que voluntàriament és molt complicat..., vaja, poques vegades ho he vist, no vol dir que no n'hi hagi, però normalment tan de vèncer a un tribunal perquè tu decideixis pagar, amb efectes retroactius des de l'any 2008, i interpretar la clàusula de manera beneficiosa per al concessionari. I a més ho fas ja quan has perdut les eleccions. I a més, no aprofites per negociar, la qual cosa tal vegada hagués estat una magnífica ocasió per fer-ho, per negociar aquest increment del nombre de mesuradors, de comptadors del trànsit.

Però clar, si jo reconec que li he de pagar de més cada any una sèrie de milions a aquesta empresa, en duem pagats 7,7, és un bon moment, amb una negociació elemental, d'acord, jo reconec això, que jo crec que no li haguessin hagut de reconèixer, i l'Advocació de l'Estat, perdó, de la comunitat autònoma, sobretot troba que li haurien de reconèixer; però jo li dic a la concessionària: jo t'ho reconec, perquè pens que tens raó, presumeix la seva bona voluntat i el seu lleial saber i entendre, ho presumeix; però tu em dones allò altre i em dones aquestes estacions mesuradores, no les paga la comunitat autònoma, les paga el concessionari.

I dins el marc d'aquesta negociació, de reconèixer un enriquiment injust, repetesc, en contra del criteri de la comunitat autònoma, doncs fem aquesta negociació. D'acord, molt bé, però no ho feren. I ara ens ho demanen, en contra del que diu el contracte que es va signar. Home, *pacta sunt servanda*, m'ensenyaren a mi!, a qui posaran el plet serà a nosaltres, al Govern de les Illes Balears, no evidentment a la diputada que els parla ni al grup parlamentari, perquè aquí podem fer jocs florals, que som irresponsables des d'un punt de vista jurídic, judicial i penal, però jo no m'atreveix a demanar a la comunitat autònoma això, li dic sincerament.

El que sí m'hagués agradat molt és que no haguessin suprimit aquest límit màxim, que era la garantia que teníem que, tot i que hi hagués més trànsit, no pagaríem més, i per tant era un..., per alt teníem un límit cert, sabíem que d'aquí no podíem passar. A dia d'avui no tenim aquest límit per alt, i això sí que jo ho lament profundament, no el tenim. I a més, esperam i desitjam que els tribunals ens donin la raó, però sobretot, Sr. Carbonero, no és que ho digui jo, és que ho diu l'Advocacia de la comunitat i l'Advocacia de la comunitat és la que els va assessorar a vostès, a un informe que vostè havia demanat, i li va dir que allò era un límit màxim i que era viable econòmicament amb aquell límit màxim i, malgrat això, en funcions, es va reconèixer que no; això sí que té un efecte negatiu per a les arques de la comunitat, que a dia d'avui són 7,7 milions i continuarem.

Això sí que crec que no és defensar els interessos de la comunitat, el que vostès ens demanen avui no ho podem aconseguir si no incomplim el contracte, perquè el contracte en posa una, i ho repetesc, no en posa tretze, en posa una, i el plec no en posa tretze, posa *tramos significativos*. I a més, la prova que no està tan clar de quants n'hi ha d'haver és que hi ha tres informes de la seva època, junts, que cada un diu una cosa diferent. Jo no m'atreveix a dir-li quants en fan falta, no ho sé, no ho sé, no, és que no ho sé, ni un, ni tres, ni vint-i-cinc, no ho sé, Sr. Carbonero, no en tenc ni idea, jo no som enginyer en la matèria i en saber una mica d'allò meu em sobra.

I després, es nota que s'atraquen les eleccions i hem de cercar titulars; jo només contest a la causa general introductòria a les carreteres d'Eivissa, amb la seva mateixa auditoria i el reconeixement que va fer vostè a una roda de premsa on reconegué que l'Advocacia de la comunitat autònoma de les Illes Balears havia dit, analitzada l'auditoria, la qual, per cert, ens va costar 800.000 euros, no hi havia cap activitat delictiva en aquestes carreteres. Són paraules seves a la seva mateixa roda de premsa i són els informes de la comunitat.

A la gent no li va agradar que féssim les carreteres? Ens vam anar a l'oposició. Responsabilitat política? Tota, assumida, eleccions perdudes i al banquet. Com els va passar a vostès després. Més enllà vostès saben que no hi ha res, varen ser-hi quatre anys i varen intentar fer tres auditories, en varen acabar fent una, gruixuda, important i res de res. Per tant, miri, causes generals i semblar la Inquisició, ni vostè ni ningú.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vol fer ús de la paraula per contradiccions el grup proposant? Té cinc minuts.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Virtuts Marí, efectivament, de l'auditoria no es va deduir cap delicte, i jo ho vaig dir, i amb això no faig cap tipus de causa general, el que sí es varen deduir varen ser molts de sobrecosts i moltes qüestions administratives, que cap d'aquestes, d'una en parlam ara, cap ni una d'aquestes vostès l'han resolta.

És a dir que si a vostè li sembla bé l'auditoria i li sembla bé que d'allà no es deduí cap qüestió delictiva, doncs apliquin l'auditoria, les recomanacions que fan totes elles i entre elles posin els mesuradors que fan falta en els trams significatius, els quals, efectivament, com vostè diu, no són ni set, ni tretze, perquè no ho diu el plec de condicions, però el que sí és segur és que no és un i col·locat a Eivissa, això jo li puc assegurar i no fa falta que sigui enginyer de camins per assegurar-li.

Vostè diu que, bé, miri, efectivament, el Sr. Abril tenia raó, aquesta PNL la vaig presentar per poder parlar d'una cosa, i vostè ens diu: mai no ens ha explicat què va passar amb aquesta resolució que vostè va firmar. És que vostès no m'han donat oportunitat, la Sra. Cabrer, en el Ple del Parlament, es va referir a aquestes clàusules que vostè ha dit i quan jo vaig demanar la paraula, per al·lusions, les quals eren evidents, i vostè mateixa ho ha reconegut i vostès ho saben, eren evidents les al·lusions, la presidenta em va negar la paraula, me la va negar de manera repetida, perquè vaig protestar per escrit i me la va tornar negar. I per tant, com que no em quedava més remei, he hagut de fer aquest subterfugi, parl avui, per primera vegada, perquè no els ha convengut que en parlàs abans.

I parl i els dic que cap de vostès que han parlat d'aquest tema no s'ha llegit a fons la proposta de resolució, perdó, la resolució que vaig signar. No, no, no, Sra. Marí, perquè vostè, ni tan sols vostè és capaç d'equivocar-se de manera tan greu com ha demostrat ara: la resolució no diu això que vostè ha dit, ni molt manco, diu: *"Respecto a la cláusula 55.4 del pliego, los incrementos anuales que establece el estudio de viabilidad económico-financiero son los límites máximos de incremento interanual de tráfico y se deben aplicar a partir del primer año natural completo de explotación en que se disponga de tráfico reales"*.

Ho entén, això? Sí que hi ha límits. Vostè ha dit: vostè va llevar els límits. Sí que hi ha límits, els límits de l'estudi econòmic i financer, de l'estudi de viabilitat; aquests límits interanuals, el 3%, aquests límits clar que són vigents i clar que s'han d'aplicar, no es pot superar aquest límit, però és l'únic, és l'únic, perquè els altres, les anualitats, els valors absoluts vostè també -jo comprenc que no sàpiga la diferència entre un valor absolut i un relatiu, però aquí hi ha diputats que han parlat d'aquest tema que sí ho havien de saber-, els valors absoluts de l'estudi econòmic són valors orientatius. Si la mateixa consellera ho reconeix a una resolució que fa amb anterioritat, encara que, amb posterioritat, és a la firma del contracte i li reconeix 20 milions més, per una resolució, perquè diu que es varen equivocar.

Però jo, en cap moment, Sra. Marí, no vaig fer aquesta resolució perquè jo pensava, o jo havia parlat amb els concessionaris i creia que haviem de ser millor tractats. No és vera, jo vaig fer aquesta resolució perquè era indispensable fer-la per començar a pagar, no es pagava; una autopista contractada amb peatge a l'ombra, oberta al trànsit i no es pagava. I després, efectivament, de moltes consultes a diferents organismes, entre els quals l'Advocacia de la comunitat autònoma, que està reflectida l'opinió de l'Advocacia de la comunitat autònoma, està reflectida en aquesta resolució, i diu exactament això: que s'han d'establir límits màxim d'increment, i aquest límit màxim a l'estudi econòmic és un 3%.

Ara, d'on es pren aquest 3%? No del valor absolut de l'estudi, de l'estudi de viabilitat, ja li dic, abans de fer el projecte i abans de fer l'obra i abans de mesurar, sinó de la primera vegada que durant un any es pot mesurar el trànsit que passa per allà. Durant un any, el primer any es compta el trànsit i a partir d'aquí cada any no es pot incrementar més d'un 3%.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Carbonero, hauria d'anar acabant.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Sí, acab. Però què passa? És que, a més d'això, a més de la mentida repetida que vostès han fet amb aquesta resolució, la qual, com li he explicat, ni tan sols l'han llegida, a més d'això continuen sense posar els comptadors i continuen sense posar els comptadors i per tant comptam el trànsit amb un comptador i anam al màxim del límit que preveu..., no podem passar el 3%, però anam al màxim. Per què? Perquè, li asseguro, passa menys trànsit que aquest 3% que vostès apliquen.

Per tant, gràcies per l'oportunitat que m'han donat perquè, encara que sigui de manera molt esbiaixada i molt ràpida, he pogut explicar això.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Votació de la Proposició no de llei RGE núm .4738/14.

Vots a favor? 5.

Vots en contra? 9.

En conseqüència, queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 4738/14, relativa a l'autopista, autovia -perdó- Eivissa-Sant Antoni.

Una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui i no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Bones tardes.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma